

Nr 67.

Av herr **Hallén**, om viss ändring i gällande föreskrift angående kungörande i kyrka av lysning m. m.

Stadgandet om lysningars kungörande i kyrkorna omedelbart efter predikan ter sig i våra dagar för mången kyrkobesökare såsom högst olämpligt. Genom den väldiga tillväxten i storstadsförsamlingarne kan antalet lysningar och kungörelser om utfärdade äktenskapsbetyg svälla ut i sådant antal, att även ett ganska hastigt och summariskt uppläsande av dessa meddelanden kan taga en tid av ända till 10 t. o. m. 15 minuter. Därigenom förryckes till väsentlig del den centrala roll i en evangelisk gudstjänst, som predikan kan och bör innehava.

Å landsbygden och i stadsförsamlingar med skälig omfattning, där antalet dylika legala meddelanden ej äro så omfattande, låter sig detta kungörande lättare och naturligare infoga i gudstjänstens församlingsmässiga karaktär. Även torde lysningens kungörande under gudstjänsten mångestädes i dylika församlingar verkligen fylla det ändamål med kontroll och tillfälle till jävsanmärkningar, som därmed avsetts. I storstadsförsamlingar med 20,000 invånare och därutöver torde dessa syftemål numera näppeligen uppnås.

Frånsett den bristande effektiviteten med lysningskungörelserna i dessa stora församlingar känna, som förut nämnts, såväl prästerskapet som de kyrkobesökande starkt det störande och för gudstjänststämningen distraherande moment, som dessa svällande och tidsödande uppläsningar framkalla.

Då behovet av en mera praktisk anordning alltså visserligen är lokalt begränsat till rikets större församlingar, men där kännes så mycket mer angeläget, borde en lösning kunna vinnas exempelvis på så sätt, att det skulle ankomma på vederbörande konsistorium att meddela viss församling rätt att — där församlingen så begärt — få förlägga lysningskungörelserna omedelbart efter gudstjänstens slut, dit för övrigt alla andra *legala kungörelser* äro förlagda. Denna princip att medgiva en församling fakultativ rätt att under vissa villkor vidtaga ändringar i vad till gudstjänstordningen hörer har för övrigt statsmakterna redan börjat tillämpa. Efter framställning av kyrkomöte och riksdag utfärdade Kungl. Maj:t förlidet år (Sv. författn. saml. nr 28) en lag, varigenom medgavs rätt för församling att under villkor av domkapitlets medgivande få förlägga en högmässogudstjänst i månaden till annan plats än församlingens kyrka. På ett liknande vis skulle för storstadsförsamlingarnes vidkommande frågan om

lysningarnes förläggande till gudstjänstens slut kunna realiseras just där ett verkligt behov av en dylik reform föreligger. En partiell reform på här angivet sätt behöver på intet vis föregripa en eventuell framtida omläggning av hela det till kyrkorna förlagda officiella kungörelseförfarandet.

Det föreslås därför,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag till dylik ändring i gällande lag, varigenom möjliggöres för konsistorium att, där särskilda förhållanden så betinga, medgiva rätt för prästerskapet i större församlingar att förlägga kungörelser om lysningar, utfärdande av äktenskapsbetyg till högmässogudstjänstens slut.

Stockholm den 16 januari 1928.

Harald Hallén.
